

ಗ್ರಾಫಿಕ್ ಕಲೆಯ ವೈಭವ

ಆರ್ಯನ್ ರಾಜ್
ರಿಯು ಕನ್ನಡ 'ಉಫೇ ಉಫೇ ಮಾದೇಶ್ವರ'ದ ಮಲೆಮಾದೇಶ್ವರ

◆ ಜನಪದರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನಾಯಕನ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಣೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆನಿಸುತ್ತಿದೆ?

ಮಲೆಮಾದೇಶ್ವರನ ಪಾತ್ರ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ನಾನು ಪೌರಾಣಿಕ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. 'ಹರಹರ ಮಹಾದೇವ' ಮತ್ತು 'ಜೈ ಹನುಮಾನ್' ಧಾರಾವಾಹಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಷ್ಣು ಪಾತ್ರವನ್ನೇ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಈಗ ಜನಪದ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಆಧಾರಿತ ಅದರಲ್ಲೂ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಒಬ್ಬ ನಾಯಕನ ಕಥೆ. ಮಹಾದೇಶ್ವರನಿಗೆ ಭಕ್ತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಪಾರ. ಈ ಧಾರಾವಾಹಿ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿವೆ. ಕಥೆ ಆರಂಭವಾಗಿ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳು ಆಗಿವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಪೌರಾಣಿಕ ಎರಡು ಮುಖಗಳು ಮಿಳಿತವಾಗಿದೆ. ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಹಾದೇಶ್ವರ, ಮಹಾದೇಶ್ವರ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಂತದಿಂದ ಕಥೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆ-ಡೈಲಾಗ್‌ಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿವೆ.

◆ ಪಾತ್ರದ ಸವಾಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ....

ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಥೆಗೂ ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗೂ ಸಹಜವಾದ ಕೆಲವೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪಾತ್ರಗಳ ಗುಣವಿಶೇಷತೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ನಿತ್ಯ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಕೇಳಿದ ಪಾತ್ರಗಳೇ ಅವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪೌರಾಣಿಕ ಪಾತ್ರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ಅರಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೇಗಿದ್ದರು, ಅವರ ಮಾತು-ಭಾವ ಯಾವ ರೀತಿ ಇತ್ತು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೊಂದಿಷ್ಟು ಕಸರತ್ತು ಬೇಕೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಅಭಿನಯದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗೆ ಭಾಷೆ ಕೂಡ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವೂ, ಸಂಸ್ಕೃತಭೂವಿಷ್ಣುವೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೊಂದು

ಸಿದ್ಧತೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ 10ನೇ ತರಗತಿವರೆಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಭಾಷೆ ಅಷ್ಟು ಕಷ್ಟ ಅನ್ನಿಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಿಪ್ಪೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಪದ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಅಂದರೆ ತಕ್ಷಣ ನಾನೇ ಅದಕ್ಕೆ ಸಮನಾರ್ಥಕ ಮತ್ತೊಂದು ಪದವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನೇ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವಂತೆ ದೇಹವನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು 3 ತಿಂಗಳು ಕಸರತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. 15 ಕೇಜಿ ತೂಕವನ್ನು ಇಳಿಸಿದ್ದೇನೆ.

◆ ಒಬ್ಬ ಕಲಾವಿದನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಗ್ರಾಫಿಕ್ ಅಡ್ಡಿ ಅನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೇ?

ಗ್ರಾಫಿಕ್ ಕೂಡ ಕಲೆ, ಅದನ್ನು ಪರಿಣತರೇ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಶ್ರಮವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಅದ್ಭೂತಿಯಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ನನಗೆ ಏನೇನಿಸುತ್ತದೆ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ನಟನೆಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಚಂದ ಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೋಡುವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತಾನುಭವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಮಹಾದೇಶ್ವರನ ಹುಲಿಸವಾರಿಯ ದೃಶ್ಯ ಗ್ರಾಫಿಕ್‌ನಿಂದ ನೈಜ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಅದು ತೀರ ಅಗತ್ಯ. ಅದರಲ್ಲೂ ಪೌರಾಣಿಕದಂತಹ ಕಥಾ ಹಂದರದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪನೆಯ ತಳಿರು ತೋರಣ ಅಂದರೆ ಗ್ರಾಫಿಕ್. ನಮ್ಮ ತಂಡದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಅನುಭವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ ವಿನ್ಯಾಸಕರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತೆರೆಯಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಣುವಂತೆ ಕುಸುರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರಲ್ಲ?

ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಸ್ತಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ. ತಂದೆ ಬ್ಯಾಟರಿ ಅಂಗಡಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅಮ್ಮ ಗೃಹಿಣಿ. ಮಸ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಪ್ರೌಢಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಓದಲು ಬಂದೆ. ಬಿಇ ಮುಗಿದ ನಂತರ

ಮಾಡಲಿಂಗ್ ಮಾಡುವ ಎಂದೆನಿಸಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ಮಾಡಲಿಂಗ್ ಮಾಡಿದೆ. ಓದುವ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ರಂಗಭೂಮಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದೆ. ಅದು ದೊಡ್ಡ ಅನುಭವ ಎಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ರಂಗಸಂಬಂಧಿ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ರಂಗ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸಾರ್ಥಕ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮೂರು ಮಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗಭೂಮಿ ಸಂಬಂಧಿ ವೇದಿಕೆ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ರಂಗ ಚಟುವಟಿಕೆ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವ ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಲಾಗದ್ದು. ಸಾಕಷ್ಟು ಶಾಲೆ, ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಆಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಾಟಕ ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಿರ್ದೇಶನ, ಸಂಭಾಷಣೆ, ಪ್ರಸಾದನ, ಬೆಳಕು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಜನಜಾಗೃತಿ ಸಂಬಂಧ ಅನೇಕ ಬೀದಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಸಂತೆ-ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ರಂಗ ರೂಪಕಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ಕ್ರಿಯಾಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ಯಾರೂ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇರುವ ಪರಿಕರದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಗೋ ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶಿತ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಸಂವಹನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಒಂದೇ ಕೋಟನ್ನು ಹತ್ತು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದೇವೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ಗೆ ಕುಂಕುಮ, ಸೈಜ್ ಪೆನ್‌ಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರಸಾದನಕ್ಕಾಗಲಿ- ಪರಿಕರಕ್ಕಾಗಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಸಮಾಜಮುಖಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ರಂಗಭೂಮಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಧ್ಯಮ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಧಾರಾವಾಹಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನೆ. ಇದು ನನ್ನ ಮೂರನೇ ಧಾರಾವಾಹಿ.

■ **ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.**